

LESIÓ D'OÏDA

19 maig, 2021

Són vàries les lesions diferents que poden afectar a l'oïda externa per la pràctica esportiva en esports de contacte com és el futbol. Anem a repassar algunes d'aquestes lesions.

Orella de coliflor (hematoma subpericòndric)

Un cop brusc en l'oïda externa pot causar un hematoma entre el cartílag i la capa de teixit conjuntiu que el rodeja (pericondri). Quan la sang s'acumula en aquesta zona, l'oïda externa s'inflama i es torna morada. La sang acumulada (hematoma) pot interrompre la irrigació del cartílag, permetent que mori i que, finalment, es deformi l'orella. Aquesta deformació, anomenada col·loquialment orella de coliflor, és freqüent entre lluitadors, boxejadors, jugadors de rugbi i futbol.

El metge practica una incisió i obre l'hematoma, extraient la sang per aspiració. Després d'eliminar la sang, el metge aplica un embenat compressiu, que es deixa entre 3 i 7 dies amb la finalitat d'evitar que l'hematoma pugui desenvolupar-se novament. L'embenat manté la pell i el pericondri en la seva posició normal, permetent que la sang arribi altra vegada al cartílag. Aquestes lesions són propenses a la infecció, i per això sol administrar-se un antibiòtic per prevenir-la.

Orella en coliflor

Talls (laceracions)

Si el tall (laceració) travessa l'orella, la zona es renta a fons, es cus la pell i s'aplica un embenatge per protegir la zona i permetre la curació del cartílag. El cartílag també es cus a menys que la pell que el recobreix s'hagi arrencat. A vegades es necessiten antibiòtics per prevenir la infecció, sobretot si la lesió va sé causada per una mossegada. També pot ser necessària la cirurgia estètica després de la ferida sani.

Les ferides de mossegada humana de l'oïda presenten un alt risc d'infecció, especialment infecció potencialment greu del cartílag. Els metges deuen eliminar meticulosament qualsevol teixit danyat o en procés de mort, i s'administren antibiòtics preventius i, a vegades, medicaments antivirals.

Avulsions

A vegades l'orella és arrencada del cap (avulsió). L'orella pot ser arrencada de forma parcial o completa. Tal esquinçament és més probable perquè les orelles estan menys protegides que altres estructures del cos. El cirurgià (normalment un especialista en cirurgia plàstica o en trastorns de l'oïda) sovint pot tornar a implantar l'orella arrencada, però no totes les intervencions quirúrgiques tenen èxit. A vegades, el cirurgià pot utilitzar cartílag i la pell d'altra part del cos o utilitzar pell artificial per la reconstrucció de l'orella.

Fractures

Un fort cop en la mandíbula pot fracturar els ossos que roegen el conducte auditiu i distorsionar la seva forma, per regla general estrenyent-lo. La forma es pot corregir quirúrgicament.